Nro. 67.

DZIENNIK
PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW W LWOWIE.

Dnia 22go Marca 1796.

Gażety.

NIEMCY.

Z Ratysbony dnia 25. Lutego.

Dnia wczoraſzego przywiózł tu Kuryer Dekret Ratyfikacyi względem uchwalonych 100. mieſięcy Rzymſkich na przyſzłą kampanią. Przy końcu tego wyrażono: „ Ceſarz Jmość ſpodziewa ſię zarazem, że Elektorowie, Xiążęta i ſtany Niemieckie z przywiązania do oyczyzny,

tak na mocy Ratyfikacyi oſtatniey uchwały Seymowey pod dniem 20. Grudnia r. z., iakoteż na mocy świeżo ponowionego przyrzeczenia, zechcą iak naydzielniey użyć wſzelkich ſił, dla pozyſkania, pod opieką i pomocą naywyżſzego, powſzechnego pokoiu, którego iak wiadomo, iedynie przez plany nieprzyiaciela tchnące podbiianiem obcych kraiów, dotąd ozyſkać nie było podobna. „

Hrabia *Lehrbach* ma dziś lub iutro puścić ſię ztąd w podróż; iedni utrzymuią, iż poiedzie do Wiednia, drudzy zaś przeciwnie, że proſto do Bazylei. Oby iego prace rychło ſzczęśliwy odnioſſy ſkutek, i przywróciły nam od dawna z niecierpliwością wyglądany pokóy!

Z *Akwisgranu* donoſzą pod 27. Lutego, że dniem w przody Jenerał *Jourdan* ſtanął tam z Paryża, i nazaiutrz zaraz udał ſię ſpieſznie do armii.

Uwolnienie prowincyi Pruſkich z lewych brzegów Renu leżących od pożyczki wymuſzoney, wielką w mięſzkańcach tamteyſzych ſprawiło radość, i uważaią ten krok za pewny znak, że dobra harmonia między Pruſſami a Rzecząpoſpolitą Francuſką nadal trwać będzie.

Fran-

Francuzi umyślili na wzór Auſtryaków wyſtawić flottille na *Mozelli i Renie*; do tey wybieraią maytków w *Dunkierce i Oſtendzie*.

Z *Wiednia* piſzą pod 24. Lutego, że w prowadzony nie dawno plan werbunku po całem Państwie Ceſarſkiem z naylepſzem idzie ſkutkiem. W mieście ſtołecznem, gdzie tenże wprowadzonym zoſtał, widać teraz mnóſtwo młodych i roſłych ludzi ciſnących ſię w rekrut. — Hrabia Leżańſki wyiechał ztąd do armii nad Ren, końcem wykonania niektórych potrzebnych urządzeń.

Panowie *Barter i Maier* kupcy Londyńſcy, wyrobili ſobie pas od Ceſarza Jmci do wyprowadzenia 25,000. korcy pſzenicy z Sendomirſkiego przez *Gdańſk* do Anglii.

Ponieważ wele bardzo oſób podawało ſię w Wiedniu na officyaliſtów do nowo zaiętey Polſkiey; z tych miar Ceſarz Jmci, kazawſzy uſunąć wielu, zalecił, aby tych oſobliwie umieſzczono w wyż rzeczonych kraiach, którzy będąc ieſzcze ſpoſobnemi do ſprawowania urzędów, maią z ſkarbu wyznaczone penſye.

Przy

Przy odbieraniu Krakowa przez woyſka Ceſarſkie, liczono w tém mieście 19,000. duſz, teraz zaś liczba tych wynoſi iuż do 24,000. Rzeczone miaſto podało piſmo Ceſarzowi Jmci, w ktòrem wyraża ſwoie ukontentowanie, iż ſię pod Rząd iego ſprawiedliwy doſtało.

Z Berlina dnia 1. *Marca.*

Xiąże dziedziczny *Heſſen Kaſſel* zabawiwſzy u dworu naſzego przez czas nieiaki, udał ſię na powrót do *Kaſſel.* Król Jmci, nad wſzełkie ſpodziewanie dla ważnych intereſów, ma tu w Berlinie zoſtawać.

Gubernator Warſzawſki, Jenerał *Wendeſſen*, zalecił Policyi tamteyſzey, aby ſpiſała liſtę tych oſób, które bez żadnego przemyſłu z kart tylko i ſzuleryi utrzymuią ſię w Warſzawie. Tych że ieſt znaczna liczba, Rząd cierpieć nie chce i niepowinien. Z Reimentu niegdyś Marſzałkowſkiego rozbieraią ludzi zdatnych do ſłużby po rożnych kompaniach Pruſkich.

Sławny z oſtatniey rewolucyi Polſkiey, Jenerał Dąbrowſki iedzie do Berlina.

Do-

Dotychczesny Nuncyusz Papieski w Warszawie, wybiera się iuż na powrót do Włoch, i kazał zdiąć z domu swego herby Papieskie.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 24. *Lutego.*

Na Sessyi dnia 20. w Radzie 5set obrany został Prezydentem *Thibeaudeau*, poczym zamieniła się taż Rada w Jeneralną Deputacyą, końcem roztrząśnienia materyi względem banku Narodowego. *Reinier* mianowany iest Prezydentem Rady starszych.

Dnia tegoż otoczono woyskiem liniowym Pałac *Bourbon* i inne domy publiczne. Po wszystkich Sekcyach kazano obywatelom stanąć pod bronią, i rozstawiono ich na zbiegach ulic. Twierdzą, że dnia rzeczonego miano wszcząć zamieszanie, ale spokoyność w naymnieyszym punkcie zagrożoną nie była, i istotney przyczyny ostrożności takowych nikt dociec nie może. To tylko okazuie, że Rząd o naytaiemnieyszych zamachach zle myślących wie doskonale, i umie

w mo-

w momencie ſtawić ſię groźnym. Przed kilku iuż dniami oſtrzegał Rząd obywatelów, aby zatykali otwory z ulic do piwnic, mieli w pogotowiu naczynia do gaſzenia ognia, i trzymali w porządku ſtudnie i powrozy do wyciągania wody. Domyślaią ſię ztąd, że chciano podpalić przedmieścia Paryſkie. Zurnale Jakobińſkie od tygodnia iuż krzyczeli na Royaliſtów twierdząc, że dowódzcy tych znayduiący ſię w Paryżu, zamyślaią wſzcząć rzeź. Ale naprożno ſobie ſuſzą głowy ci ludzie, Rząd baczny na wſzyſtko, nieſpuſzcza na moment oka z ich obrotów.

Temi dniami wydał Direktoryat obwieſzczenie do 12. Municypalności Paryſkich z zaleceniem, aby rozdawanie chleba i mięſa, które miano ſkaſſować dla możnieyſzych mięſzkańców, do dalſzego ieſzcze czaſu czyniono. Ta przewłoka te oſobliwie ma mieć przyczyny, że dotąd ieſzcze nie można było ſpiſać etatu prawdziwie ubogich mięſzkańców. Do tego więc czaſu należą do liczby biorących darmo żywności ci, którzy w pożyczce otaxowani zoſtali poniżey 400. liwrów. Te urządzenię wielbionę ieſt powſzechnie od ludu.

Zur-

Żurnal de *Perlet* mówi o Anglii między innemi: „Ta iest polityka Anglii, aby wszystkie woyny, do których się ona mięsza, na lądzie ile możności przedłużać, mocarstwa wiodące z nią spór w potędze podszczuwać na siebie i osłabić ie wzaiemnym passowaniem, a sama tym czasem gruntuie tam swoią potęgę, gdzie iey nicht przeszkadzać nie może i gdzie nie lęka się rywalów. Ten wybieg polityki i teraz służy za prawidło gabinetowi Londyńskiemu. Ale chcąc Anglią upokorzyć, trzeba rozpocząć woynę na morzu, na lądzie bowiem nie można sobie pewnych obiecywać skutków pomyślnych. Systema, iakiego się trzymała Francya w woynie Amerykańskiey udało się wyśmienicie. Pokóy roku 1783. zawarty z Anglią, był dla nas iednym z naychlubnieyszych. Trzeba się więc lękać, aby woyna dzisieysza z Anglią nie zakończyła się mimo życzeń naszych, i abyśmy nie byli przymuszeni odwlec słuszną zemstę, za wyrządzone nam afronty przez gabinet St. *James*, do zręczniey szych okoliczności. Horyzont polityki Europeyskiey coraz grubszą zawleka się pomroką, i zdaie się, iż nowy iakiś

kiś wyrzuci płód, który niepozwoli nam podobno zatrudnić śię oddzielnie upokorzeniem tego dumnego Neptuna.

Przeszli Ministrowie *Aubert Dubayet i Faypoult*, zaczym wyiadą na Posłów Rzeczypospolitey, pierwszy do Konstantynopola, a drugi do Jenuy, maią wprzód, podług Konstytucyi, zdać rachunki z swych urzędów.

Przeszłego piątku przy paleniu wielkiey liczby assygnat i narzędziów do robienia tychże służących; postrzegano w mięszkańcach Paryskich nadzwyczayne radości. „ Obrócenie w popiół narzędzia do robienia assygnat, mówi gazeta rządowa, okazywało w mnóstwie zgromadzonemu ludowi, że chwalebna rewolucya przez powrócenie kredytu Narodowego, przez polepszenie stanu skarbowego i przez liczne tryumfy Armii Francuskich, została na koniec wiecznie zagruntowaną. „